

Orbán és Schmidt Mária benyelte volna az Indexet, Simicskának lépnie kellett

Rényi Pál Dániel

április 27., csütörtök 11:04

<https://tldr.444.hu/2017/04/27/orban-es-schmidt-maria-benyelte-volna-az-indexet-simicskanak-lepnie-kellett>

- Simicska egyetlen percre a nevére vette az Indexet, aztán gyorsan átadta egy alapítványnak.
- Az alapítvány papíron független Simicskától, a valóságban ez minimum kétséges.
- Csakúgy, mint a TV2 esetében, igaz volt az évek óta keringő pletyka: Simicska egyik cégének opciós vételi joga volt az Index.hu Zrt.-re.
- Spéder Zoltán bankár, az Index tulajdonosa tavaly kegyvesztett lett Orbán Viktornál, minden fontos vagyoneleméről le kellett mondania, médiacégeit sem tarthatta meg.
- Orbán megbízásából Habony Árpád, majd Schmidt Mária hosszú ideig nyomasztotta Spédert, hogy adja át a médiacéget, ha pedig erre nincs jogi lehetősége, tegye egyértelművé, hogy az Simicskáé.
- Simicska nem vehette nevére az Indexet, mert azzal a szerkesztőség szétesését kockáztatta volna. Ezért találta ki az alapítványt.
- A helyzet teljesen abszurd: az az ember tartja életben az Indexet, és garantálja a függetlenségét, aki túszul ejtését, megszállását kitervelte és megszervezte.

Április 20-án, csütörtök délután közlemény jelent meg az Indexen, Bodolai László, a lap médiajogásza, egyben a Magyar Fejlődésért Alapítvány kurátora aláírásával:

„A Magyarország egyik leglátogatottabb, vezető internetes portálját, az Index.hu-t kiadó Index.hu Zrt. 100%-os tulajdoni hányada 2017. április 20-án Alapítványi tulajdonba került, miután a Magyar Nemzetben és a HírTV-ben is érdekeltséggel bíró Pro-Ráta Holding Zrt. a 2014 februárjában kötött megállapodása alapján opciós jogát érvényesítette, majd az így szerzett tulajdonát a Magyar Fejlődésért Alapítványra ruházta át. Az alapítványi tulajdonszerzés célja, hogy az Index.hu internetes portál vezető piaci pozíciója, minőségi tartalomgyártó tevékenysége, függetlensége, valamint minél szélesebb társadalmi elérése a továbbiakban is biztosított legyen.”

A médiapiacon és politikai körökben évek óta terjedt, hogy Simicska Lajosnak opciós vételi joga van az Indexre, és amióta szembe fordult Orbánnal, csak ez a konstrukció menti meg a híroldalt attól, hogy valamelyik kormányközeli strómancég benyelje. A fenti közlemény megjelenésével bebizonyosodott, hogy a pletyka igaz volt: a Pro-Ráta Holding Simicska Lajos cége.

„NEM KÉNE ELFELEJTENI, KI VOLT SIMICSKA LAJOS MÉG 2013-BAN. ÉG ÉS FÖLD URA. VOLT, HOGY TÖBB

MINT KÉT ÓRÁN ÁT ELŐSZOBÁZTATTA LÁZÁR JÁNOST, ÉS Ő MÉG CSAK SZÓVÁ TENNI SEM MERTE A DOLGOT.”

A kormány belső viszonyait ismerő beszélgetőtársunk emlékeztetett arra, hogy amikor Spéder Zoltán Index-tulaj és Simicska Lajos megállapodtak az Index.hu Zrt.-ről szóló opciós szerződésről, a volt Fidesz-pénztárnok még mindenhatónak számított a párt és a kormány körüli pénzügyekben. A szerződést az alapítvány fent idézett közleménye szerint 2014. februárban írták alá, de előkészítése már valamikor 2013 harmadik negyedében megkezdődött.

A 2014-es kampány előtt a Fidesz, illetve a médiaügyekben korlátlanul illetékes Simicska arra készült, hogy a következő ciklusban további kulcspozíciókat szálljon meg a sajtópiacon:

- 2013. december: a TV2 menedzsmentje kivásárolja a tévétársaságot a Pro7Sat1-tól, de úgy, hogy arra Simicska Lajosnak opciós joga keletkezik. (Az opciós jogról akkor még nem tudni, de iparágszerte terjed híre, épp mint az Index esetében.)
- 2014. január: az Axel Springer és a Ringier több újságot és weboldalt elad, hogy a versenyhivatal engedélyezze összeolvadásukat. A Népszabadság és a megyei lapok Orbán és Simicska engedélyével kerülnek Spéder Zoltán strómanjához, az osztrák bankár Heinrich Pecinához. Ebből lesz később a Mediaworks.
- 2014. február: Simicska opciós szerződést köt Spéderrel az Index.hu Zrt.-re.

Ezzel a műveletsorral gyakorlatilag a média minden területét előre uralma alá hajtotta a Fidesz. A kültéri plakátpiacot már évek óta Simicska dominálta; az országos rádiós piacon - 2012 vége, a Neo FM kimúlása óta - a Class FM-mel monopolhelyzetben voltak, és nagy tempóban nyomultak a vidéki rádiók felé. A nyomtatott lapok közül a kormány megbízásból dolgozó Mediaworks szinte minden fontos megyei újságot összevásárolt, és náluk volt a legnagyobb országos politikai napilap, a Népszabadság, valamint a Nemzeti Sport is - miközben ekkor már rég Simicska keze működött a Nemzet és a Heti Válasz is.

A tévés piacot vezető RTL Klubot ugyan nem sikerült megszerezni, de 2013 végén a TV2 is Fidesz-közelbe került, és a közszolgálat mellett megvolt Simicska Hír TV-je és Széles Gábor Echo TV-je is, így a tévés híripiac túlnyomó részét ellenőrizte a Fidesz. Online-ban nem voltak még erősek, de már készültek rá, hogy az Origót eladja a Magyar Telekom, és 2015 végén sikerült megszerezni azt is. Ehhez jött volna még az Index, amivel gyakorlatilag internetes hírmonopólium kerülhetett volna Orbánék kezébe. A tervet egyetlen dolog húzta keresztbe: Orbán és Simicska háborúja.

Kettejük médiafoglalási terveiben központi szerep jutott Spéder Zoltán bankárnak. Spéder még 2006-ban vásárolta be magát az Index kiadójába - illetve csak papíron ekkor, mert valószínűleg ő állt már az Index 2005-ös megvásárlása mögött is. Akkor Nobilis Kristóf befektető egyik cége, a Sydinvest vette meg a korábbi tulajdonos Wallis Rt.-től az Indexet, és ugyanez a cég vásárolta föl a Portfolio.hu-t kiadó Netmédia Rt.-t is. Nobilis több akvizíciójában is „frontolt” (ez az angolos kifejezés a strómanra) Spédernek.

Mai napig nem világos, hogy a nyilvánosságot kerülő Spéder miért kezdett sajtóbirodalmat építeni. A

Fidesz köreiből származó feltételezések szerint annak a 2005-től formálódó politikai alakulatnak a sajtóját próbálta volna megteremteni, amelynek szervezésén titokban dolgozott Schmidt Mária (Spéder régi, közeli barátja), Stumpf István (szintén régi Spéder-barát) és Áder János Fidesz-alapító. (Spéder később tagadta, hogy részt vett volna a szervezkedésben.) Tulajdonképpen arra tettek volna kísérletet, hogy leválasszák a Fideszt a 2006-ban második választását elbukó Orbán-Simicska párosról.

A puccskísérlet, ha volt, gyorsan befuccsolt: 2007 januárjában az Orbánnal akkor még tökéletesen együttműködő Simicska Lajos lapja, a Magyar Nemzet emlékezetes módon, a „Schmidt Mária, Ante Portas” című cikkben rontott neki az összeesküvőknek, Orbánt védve a Schmidt-Áder-Stumpf-Spéder csoporttal szemben. Schmidt és Spéder számára akkor még úgy tűnt, a Fidesz-családba nincs visszaút. Mindennél jellemzőbb az orbáni káderpolitikára, hogy később mindketten visszatérhettek, ám amikor 10 évvel később Spéder kiiktatására került sor, Orbán Schmidtre bízta a piszkos munkát.

Spéder 2007 januárjában balhész körülmények között hagyta el Csányi Sándor OTP-jét, ahol 1991 óta dolgozott, és 1995 óta alelnök volt. A szakítás valódi okát sosem tárták a nyilvánosság elé, de a szakmában mindenki tudta, miről van szó: Spéder megunta, hogy csak második ember Csányi mögött, szervezkedni kezdett, de az elnök-vezérigazgató elhárítórendszere résen volt. A helyettesnek nem maradt más választása, mint a távozás. Az OTP-ben szerzett vagyonával új lakossági bank gründolásába kezdett, azzal a nyilvánvaló ambícióval, hogy egyszer Csányi fejére nőhessen. Megvásárolta az államtól, illetve magánbefektetőktől az FHB Bankot.

Túlzottan kiszolgáltatott lett Orbánéknak

Spéder óriási lendülettel kezdte fejleszteni az eredetileg kifejezetten jelzáloghitelezésre alapított bankot, és építeni a sajtóbirodalmat. A rövidesen CEMP (Central European Media & Publishing) névre keresztelt sajtóholdingjába az Index és Portfolio.hu mellé egymás után kerültek újabb és újabb orgánumok: az Inforádió, a Napi Gazdaság, a blog.hu és több kisebb vállalkozás.

Jött viszont a 2008-as hitelválság, amely megrogyasztotta az FHB-t. A devizahitel-állományát folyamatosan duzzasztó pénzügyi helyzetbe került, és a második legnagyobb belföldi lakossági bankként - az IMF-en keresztül - állami mentőövre szorult. A harmincmilliárdos mentőcsomagot Spéder egy politikailag zavaros időszakban - Gyurcsány Ferenc lemondása után, Bajnai Gordon miniszterelnöksége előtt - intézte el a banknak, ráadásul a pénzt gyorsan vissza kellett fizetnie, miután az Európai Bizottság vizsgálódni kezdett a mentőcsomag felhasználásával kapcsolatban. Ez további állami dotációra és egyezkedésre ítélte Spédert. Az FHB-csoport négy év alatt háromszor szorult rá 30 milliárdos nagyságrendű tőkebevonásra.

A 2008-as népszavazások után a politikai és pénzügyi világ előtt is világossá vált: újra Orbán jön, és Simicskával kell boltolni a gazdasági szférában.

SPÉDER KISZOLGÁLTATOTTÁ VÁLT A HATALOMBA KÉSZÜLŐDŐ FIDESZ ELŐTT.

Ugyan még az egyetemi időkből, a '80-as évek óta ismerte a Fidesz-magot, de egyáltalán nem volt felhőtlen a kapcsolata Orbánékkal a 2005-ös puccskísérlet-kezdemény óta, Simicskától pedig kifejezetten

tartott. Más úton akart tűzközzebe kerülni: Lázár Jánoson keresztül. Őt 2006 óta ismerte, miután Schmidt Mária invitálására ellátogatott Hódmezővásárhelyre, és segített neki Várhegyi Attila, a párt egykori igazgatója is.

Spéder kapcsolatépítő stratégiája működött: eljutott a miniszterelnökig, és egy új, a Posta és a takarékszövetkezetek fiókhálózatára alapozott, OTP-méretűre növeszthető lakossági bank vízióját szállította neki. A Fideszben nagy káderhiány volt pénzügyi vonalon, Orbán pedig megvette Spéder ötletét. 2012 után az FHB élén Spéder különleges felhatalmazást kapott a miniszterelnöktől a Magyar Posta megreformálására és a takarékszövetkezetek integrációjára. A leggyakrabban hallott kremlinológiai megfejtés szerint

ORBÁN AZÉRT ENGEDTE ERŐSÖDNI SPÉDERT, MERT ELLENSÚLYT AKART KÉPEZNI AZ OTP-DOMINÁLTA BANKPIACI SEKTORBAN - SPÉDER EGYKORI FŐNÖKÉVEL, ÉS ÁDÁZ ELLENSÉGÉVEL, CSÁNYI SÁNDORRAL SZEMBEN.

Fontos körülmény, hogy ekkoriban Csányi és a kormány viszonya nem volt túl kiegyensúlyozott: a bankadó súlyos terhet jelentett az OTP-nek, és a kormány részéről is rendszeresek voltak a Csányinak címzett beszólások. A miniszterelnök egyáltalán nem bánta, sőt támogatta a Spéder-barát Lázár János kirohanásait Csányival szemben. Közülük a legemlékezetesebb kétségtelenül az volt, amikor az ország legnagyobb uzsorásának nevezte az OTP első emberét. Orbán ekkoriban még azt mutatta, hogy bizalmatlan Csányival szemben, úgy vélte, hogy az OTP-vezér hatalmas vagyonával és befolyásával korlátozhatja hatalmát vagy fenyegetést jelenthet számára.

Spéder visszakapaszkodott ugyan Orbánnál, és feladatokat kapott, de ugyanakkor kényelmetlen helyzetbe is került: egyre többet és többet kellett lavíroznia az Index miatt, és nyomást helyeznie az MSZP-kormányok után a Fidesszel szemben is kritikus szerkesztőségre. 2009-től egyre aktívabban jelent meg az Index irányításában, és egyre nyilvánvalóbb volt az igénye, hogy kontrollálja az újság tartalmát. 2011-ben pedig már arra célozgatott belső körben, hogy az FHB-ért föl kell áldoznia a médiacéget.

AMIKOR SPÉDERNEK VÁLASZTANIA KELLETT MÉDIA ÉS BANK KÖZÖTT, NEM VOLT KÉRDÉS. MÁRPEDIG VÁLASZTANIA KELLETT.

2014. februárjában, az opciós szerződés megkötésekor az Orbán-Simicska konfliktus nyílt kiélesedése előtt jártunk még. A későbbi szakításnak ugyan voltak már jelei, de csak a választás után durvult el a helyzet; a megállapodást feltehetően a miniszterelnök tudtával kötötték meg. Amíg működött az Orbán-Simicska szimbiózis, a felek tudtak egymásról, de közvetlenül nem avatkoztak a másik dolgába: a kormányfő vitte a politikai ügyeket, a csúcsoligarcha pedig kezelte a párt és a holdudvar kasszáját, ki-kiját módszerei szerint.

Az egyezség idején a Simicska-bizalmasként ismert Németh Lászlóné volt a fejlesztési miniszter, ő felügyelte a Posta és a takarékok ügyeit. Az ígéret úgy szólt, hogy az opcióért cserébe Spéder folytathatja a takarékindegrációs folyamatot, építheti tovább a már több körben alaposan megtámogatott FHB-t, a kormány pedig ehhez garantálja számára a kedvező törvényi-üzleti környezetet. Mindez persze nem ment volna anélkül, hogy az állam tőkebevonásokon keresztül megmentse a csődtől az FHB-t és tartsa a

hátát az EU felé.

2013 és 2014 fordulóján Orbán és Simicska pontosan még nem tudta, mit akar kezdeni később a TV2-vel, a Népszabadsággal vagy az Indexszel; milyen cégekben akarja üzemeltetni, milyen mértékben akarja a tartalmat átállítani. Azt viszont nagyon jól tudták, hogy ezek fontos csatornák, amiket vezethető kezekben kell tartani. Spéder és rajta keresztül Pecina kezei ilyenek voltak.

Az Orbán-Simicska-balhé áldozata: alkalmi koalíció Spéder ellen

Az Orbán-Simicska affér a választások után kezdett durvulni és 2015 elejére jutott el a nyílt kardrántásig. A folyamat Orbán számára együtt járt a Simicska-média (Nemzet, Class FM, Hír TV, Metropol stb.) elvesztésével és Habony Árpád befolyásának növekedésével. A miniszterelnök spin doctorának fontos szerep jutott a kormánypárti média újjáépítésében: többek között az általa kiadott Lokál lökte ki a piacról Simicska ingyenes terjesztésű Metropolját. A tanácsadó maga is előidézője volt a háborúnak, régóta sulykolta a miniszterelnöknek, hogy Simicska túlhatalmát korlátozni kell.

Az akkoriban péntekenként, a miniszterelnöki tárgyalóban összeülő politikai kabinetülésen is téma lett az Index sorsa. Habony és Rogán Antal 2015 derekától kezdődően többször jelezték a miniszterelnöknek, hogy az „Index-kérdést meg kell oldani”. Nem csak azért, mert a legnagyobb kritikus portálról van szó, amely rendkívüli károkat okoz a kormánynak és különösen a kommunikációs team figuráinak, hanem mert

AZ INDEX MÖGÖTT SIMICSKA, SPÉDER ÉS A VELE BARÁTI VISZONYT ÁPOLÓ LÁZÁR JÁNOS „LÁTHATATLAN KOALÍCIÓJA” VESZÉLYT JELENTHET ORBÁNRA.

Tény, hogy a 2010 és 2014 közötti ciklusban előbb frakcióvezetőként, később Miniszterelnökséget vezető és uniós forrásokért felelős államtitkárként Lázárnak munkaköréhez tartozott a kapcsolattartás Simicskával. A hátszág számára fontos jogszabályokat – egyéni képviselői indítványok formájában – rendre ő verte keresztül a frakción. A 2014-es kormányváltás és Némethné távozása, sőt még a geczés után is Lázár tartotta kézben a Magyar Posta és a számos üzleti lehetőséget rejtegető közműszolgáltatók feletti irányítást. És tény az is, hogy a miniszter a konfliktus idején is nyíltan beszélt arról, hogy Spéder a barátja, és az is marad.

2015 őszére a már miniszteri pozícióban lévő Lázár defenzívába került: még lemondással is fenyegetőzött, de végül le kellett nyelnie, hogy riválisa, Rogán Antal miniszteri széket és dolgozószobát kap Orbán mellett, és kommunikációs területen minden jogosultság hozzá kerül. Lázár egyszerűen túl sok frontot nyitott, amikor Csányi Sándorral, Balog Zoltánnal és még Mészáros Lőrincsel is összekülönbözött.

A SIMICSKA-ÜGY ÉS A ROGÁN-LÁZÁR ELLENTÉT KATALIZÁLTA A SPÉDER ELLENI HADJÁRATOT, ÉS KÉSŐBB BEFOLYÁSOLTA AZ INDEX SORSÁT IS. EBBEN A HADJÁRATBAN AZTÁN FONTOS SZEREPE LETT SCHMIDT MÁRIÁNAK.

A Terror Háza igazgatója csak nehezen tudott visszakapaszkodni Orbán kegyeibe, de 2011-től érezhetően elindulhatott újra a hatalmi centrum felé: egyre harcosabb írásokban állt ki a miniszterelnök politikája mellett, és több feladatot is kapott a politikától. Keményen megdolgozott azért, hogy elfelejtsék neki az

Ante Portas-időket. Schmidt évek óta nagyobb politikai befolyásra tör, bizonyítani akar, és ezért kész áldozatokra is. Éppen azért lett fontos szerepe a Spéder elleni hadjáratban, mert éveken át szoros üzleti-barát kapcsolatban állt a bankárral. Milliárdos vagyont örökölt férjétől, a 2006. áprilisában elhunyt Ungár Andrásról, és a PIÓ-21 Kft.-n keresztül családja évek óta üzlettársa volt Spédernek a Budapesti Ingatlan Hasznosítási és Fejlesztési (BIF) Nyrt.-ben.

2014 után, amint változott a széljárás, Schmidt azonnal fordított a vitorlán. Az Orbán–Simicska szakítás után rögtön jelezte lojalitását a miniszterelnök felé, sőt, egyike lett azoknak, akik hangoztatták, hogy

A SPÉDER–LÁZÁR–SIMICSKA TENGYELY, MÖGÖTTE A NEMZET-HÍRTV-SAJTÓBIRODALOM VALAMINT A KRITIKUS ÉS ÓRIÁSI OLVASÓTÁBORRAL RENDELKEZŐ INDEX HATALMAS VESZÉLYFORRÁS ORBÁN SZÁMÁRA.

Schmidtet motiválta az is, hogy a Sorsok Háza-projekt akasztása miatt Lázárral konfliktusos, majd kifejezetten ellenséges lett a kapcsolata. Más vonalon is igyekezett Orbánnak kedvébe járni: 2015 derekán a miniszterelnök médiabefektetésekre bátorította a fideszes üzletembereket, Schmidt pedig jelezte, rá lehet számítani. Már az Origo-tender iránt is érdeklődött, de a híroldal átvételére végül Matolcsy köreit látták alkalmasabbnak. Egy évvel később a Figyelőt ténylegesen megvette (a Fidesznek), élére pedig a századvéges Láncki Tamást ültette. Schmidt látványosan Habonyék felé orientálódott a Lázár köreivel szemben vívott küzdelemben, Orbán pedig végül engedett a közeledésnek, és később őt bízta meg a Spéder-ügy rendezésével is.

2016 eleje óta Schmidt befolyásos állami vállalatvezetők körében többször beszélt arról, hogy az FHB-elnök a BIF elfoglalására készül. A Rogán-Habony körön túl az MNB élén a banki felügyeletért felelős Matolcsy György is fújta Spéderre, amiért túlterjeszkedik a pénzügyi szektorban. És a mozgások mögött ott állt a nagyhatalmú Csányi, aki időközben rendezte viszonyát Orbánnal, sőt üzletelni kezdtek, és az OTP vezére egyre látványosabb gesztusokat tett a miniszterelnök felé; emberei és hitelei megjelentek a kormányfőhöz legközelebbi bizniszokban. Tavaly Kasnyik Márton már arról írt, hogy konkrétan Csányi lett Mészáros Lőrinc bankára. Csányi mindig ellenszenvvel figyelte Spéder mozgását, tudta jól, hogy egykori helyettese neki akar konkurenst állítani.

A gazdasági fronton egyre fontosabbá váló fejlesztési miniszter, a simicskista Némethné utóda, Seszták Miklós is jelezte Orbánnak: Spéder és az FHB további erősödése veszélyes lehet, és ha az OTP-vel szemben fontos másik erőközpontot képezni a bankpiaci szektorban, arra létezik másik megoldás is. Például az MKB. Az FHB körül elfogyott a levegő.

Simicska már tavaly megüzente, hogy övé az Index

2016 tavaszán megkezdődött a Spéder elleni átfogó kormányzati akció. Bankját törvényi erővel kipöckölték a takarékinTEGRÁCIÓBÓL, embereit kiszórták a Postáról, vizsgálatok és nyomozás indult érdekeltségei ellen, és tetejébe kapott nyakába egy lejárató kampányt is. Bűne minden valószínűség szerint - a túl szorosnak vélelmezett Simicska-kapcsolat mellett - az volt, hogy politikai felhatalmazás nélkül terjeszkedett a banki szektorban. Ilyen államilag koordinált leszámolást mindenestre még nem láttunk.

Őszre öt szálon indult nyomozás Spéderrel szemben. Felállították azt asztaltól, megadta magát, és elvonult. Szeptemberben Spéder Schmidt Máriának behódolva kiszavazta saját embereit a BIF-ből, és áron alul adott túl ingatlanbirodalmán. Cserébe lassan elcsendesedett a kormánymédia ellene indított kampánya. Tovább nyirbálták a fő szövetséges Lázár jogköreit is: Orbán elvette tőle a Posta, a Fejlesztési Bank és a szintén ígéretes üzletekkel kecsegtető Közműszolgáltató felügyeletét is.

Június elején a NAV kiszállt az Indexhez is és heteken keresztül vizsgálta a céget. Ezekben a hetekben politikai körökben nagyon sok híresztelést lehetett hallani arról, hogy a portál napokon belül kormányközelbe kerül - a 444-hez is érkeztek be infók arról, hogy le vannak osztva a lapok: Mészáros Lőrinc viszi a Mediaworkst, az Index Habony Árpádnál landol majd.

MÉGIS, MIKÖZBEN SPÉDERTŐL ERŐVEL ELVETTEK MINDENT, A CEMP ÉS AZ INDEX VALAHOGY NÁLA MARADHATOTT.

Legalábbis egyelőre. Nem látszott életszerűnek, hogy pont a politikai fegyverként is bevethető médiacégeket hagyják meg a kismizmizett bankárnál. Hogy miért nem került az Index azonnal Orbánékhoz, arról két verzió tartotta magát, és mindkettő Simicskát sejtette a háttérben. A Magyar Nemzet szellőztette meg, hogy június 8-án a rendőrség fideszes politikusokkal folytatott beszélgetések felvételeit foglalta le Spédernél, és ezeken a felvételeken többek között Rogán Antal és Orbán Viktor hallható. A házkutatások után a Nemzeti Nyomozóiroda elvitte Spéder rakparton parkoló BMW-jét is, állítólag azért, hogy megtalálják a felvételek másolatait.

Végül a másik verzió jött be, miszerint Simicskának olyan opciója volt az Indexre, ami lehetetlenné tette, hogy Spéder másnak adja el a céget. Ezt még akkoriban sem akarták elhinni sokan, pedig Simicska nyilvánosan meg is üzente a szereplőknek. 2016. június 21-én a Magyar Nemzetben „Napokon belül tulajdonost vált az Index?” címmel megjelent egy cikk arról, hogy a lap tulajdonosa, Simicska Lajos egy zártkörű vezetői értekezleten az Indexről kijelentette:

„NEM ENGEDHETŐ MEG AZ, HOGY AZ ORSZÁG EGYIK VEZETŐ INTERNETES MÉDIÁJA AZ ORBÁN–HABONY PÁROS IRÁNYÍTÁSA ALÁ KERÜLJÖN”.

A cikk utalt a 168 óra néhány nappal korábban megjelent írására is, amelyik tényként beszélt az opcióról, és „aminek tükrében Simicska kijelentése mindenképp figyelemreméltó”. Egyértelmű jelzés volt ez a kormánynak, hogy Simicska még egyszer nem engedi kicsavarni a kezéből az opciós jogot, mint történt az a TV2 esetében. Az üzenet elérte hatását: nem sokkal később megkezdődött a kommunikáció az oldalak között, természetesen közvetítőkön keresztül.

Az Indexben ezekben a hetekben borzasztóan ideges volt a hangulat, az újságírók egymást és kollégáikat faggatták, tud-e valaki arról, hogy végül Habony vagy Simicska teszi-e magáévá az újságot. A Nemzet-cikk napján a szerkesztőség egy poénnal igyekezett nyugtatni az olvasóit: az impresszumban a szerzők arcát Soros-, Habony- és Simicska-maszkok fedték el. Valójában ez az üzenet inkább befelé szólt; ekkor már világos volt, hogy a helyzet egyáltalán nem vicces.

Senkit sem találtak, aki nevére vette volna a céget

Simicska több mint húsz éve van jelen a magyar média világában. Pontosan tudta, hogy ha a Pro-Ráta Holding nevére veszi a vállalatot, az indexes újságírók pedig közvetlen alkalmazottai lesznek, az rövid úton a szerkesztőség szétrobbanásához vezethet. Márpedig Simicska az Indexre kezdettől fogva nem üzletként, hanem politikai fegyverként tekintett.

Nyár közepétől újabb és újabb mahíros és közgépés forrásból érkeztek hírek arról, hogy Simicskáék megbízható embert keresnek, aki nevére venné az Indexet. Az eredeti jelölt az a Michael McNutt amerikai üzletember volt, aki a Class FM esetében már kiségitette őket azzal, hogy átvette a rádiót, mielőtt a Médiatanács végleg megvonta volna a lejáró frekvenciahasználati engedélyüket. (Simicska akkor ezzel legalább azt elintézte, hogy a rádió ne lehessen a Fideszé.) McNuttal kapcsolatban viszont bizalmi problémák merültek fel. Nyerges Zsolt – Simicska legközelebbi üzlettársa, a Közgép volt elnök-vezérigazgatója – szerint a Class FM-üzlet esetében „nem minden úgy zajlott, ahogy arról a megállapodás szól”. Hogy mennyire tartott a kormány az üzlettől, jól mutatja, hogy előzetesen az Origo már tényként írt a McNutt-üzletről.

Nyergesék az RTL Klubnál is kopogtattak. Ez már kétségbeesett próbálkozásnak látszott, és nem is volt realitása: szeptember óta ugyanis az RTL a Centrál Média-csoporttal egyezkedett az online portfólió átvételéről (amit a Médiatanács végül túlzott piaci befolyására hivatkozva megakadályozott).

Kormányoldalon eközben komoly erők mozdultak meg, hogy megfordítsák a meccset. A miniszterelnök emberei megpróbáltak valamilyen egyezsége jutni Simicskáékkal, de már a kapcsolatfelvétel sem volt könnyű. Állítólag felmerült, hogy Orbánék köztéri felületeket és közbeszerzési megbízásokat ajánljanak fel Simicskának, ha cserébe átengedi az Indexet. Valójában ennek nem volt realitása, és az üzenettel Simicska csak mézesmadzagot dobott egykori szobatársa elé. Orbán ezek után Schmidt Máriát kérte meg az ügy mielőbbi rendezésére:

VAGY SZEREZZE MEG, VAGY ZÁRASSA BE A LAPOT, VAGY BÍRJA RÁ SPÉDERT, HOGY FEDJE FEL A VALÓDI TULAJDONOST.

Miután nyilvánvalóbbá vált, hogy az Indexet nem lehet megszerezni, a B terv lépett életbe: vagy meg kell roppantani a szerkesztőséget, vagy ki kell hozni a fényre Simicskát. Schmidt év elején maga kereste fel Spédert, később pedig Simicska ügyvédeit – köztük a később az Index fölé húzott alapítvány tagjának kinevezett Nagy Ajtony Csabát –, hogy asztalhoz üljenek, de hiába. Győri Tibor, a Miniszterelnök jogi tanácsadója – Habony Árpád médiapiaci üzlettársa – bevonásával megindult a jogászkodás, hogy a TV2-höz hasonlóan megpróbálják kijátszani a szerződésből Simicskáékat. Erre ezúttal nem volt sansz: a Pro-Ráta Holding közvetlenül kötött szerződést az Indexre, a TV2-opcióval ellentétben itt nem maradt kiskapu. December környékén Csík Zoltán, Mészáros Lőrinc egyik ügyintézője felől már az a mondás érkezett, hogy „a kormány nem tud hozzáférni az Indexhez, azt el kell engedni”.

Spéder abban volt érdekelt, hogy minél tovább tartsa állásait: az Index egyfajta védettséget biztosított számára. Schmidt irányából viszont, két forrásunk is említette ezt, „olyan jellegű és akkora nyomás nehezedett rá, ami nem volt tartható”. A Fidesz Index-újságírókkal kapcsolatban lévő politikusai irányából is egyre több jelzés érkezett, ami arra utalt, hogy a kérdésnek „valamelyik irányba el kell dőlnie”.

Március 10-én már Orbán is lemondóan nyilatkozott az ügyről. Az indexes EUrológus-blog újságírójának Brüsszelben egy Mészáros Lőrincet citáló kérdésére azt felelte, magánügyekről nem nyilatkozik „és ezt mondja meg a tulajdonosának is”.

Az Index függetlensége múlhat azon, hogy fenn tudja-e tartani magát az újság

2017. január 17-én bejegyezték az NP Nanga Parbat 17 Tanácsadó Zrt.-t, és hozzá kapcsolódva azonnal létrejött a Magyar Fejlődésért Alapítvány. Ennek egyszemélyes képviselője Bodolai László, az Index médiajogásza és ügyvédje. Hogy kivel egyeztetett, a Magyar Narancsnak csütörtökön adott interjújában nem árulta el. Ezen a ponton vannak további homályos részletek is: Bodolai márciusban például attól a Qvell Tibor Attilától vette át a részvényeket, akinek semmilyen üzleti előélete nincs, nyoma sem volt a cégnyilvántartásban, az alapítványt pedig egy Lajos utcai panelház I. emeleti lakására jegyezték be.

Az opciót végül április 19-én hívta le a Pro-Ráta, az alapítvány pedig már másnap át is vette a céget. Az alapítványi forma kétségtelenül garantál egyfajta függetlenséget a szerkesztőségnek, de tény az is, hogy Bodolai – állítása szerint adminisztrációs okból – már azelőtt kinevezte Simicska egyik legrégebbi emberét, Tóth Mariannát az NP Nanga Parbat ügyvezetőjének, hogy a Pro-Ráta lehívta volna az Index.hu opcióját. Azt biztos nem lehet állítani, hogy Bodolai Simicskáéktól teljesen függetlenül mozogna ebben a térben.

Simicskáék előrelátóan olyasvalaki tettek meg az alapítvány élére, akiben a szerkesztőség tagjai megbíznak, és garantálni tudja a működést. Az ő szempontjukból van egy másik előnye is a formulának, hogy lehetővé teszi a kiadó rejtett finanszírozását. Az egyelőre nyitott kérdés, vajon mi lesz a CEMP portfóliójának maradék elemeivel, a társoldalakkal és a sales house-zal, ha ugyanis ezek körön kívül maradnak, úgy az Index valóban támogatásra szorulhat, és minél inkább támogatni kell a lapot, annál kiszolgáltatottabb lehet a finanszírozónak.

A pozíciók változtak azóta, de érdemes fejben tartani, hogy Simicska-birodalom zászlóshajói, a Magyar Nemzet és a Hír TV bevallottan szigorú kézivezérlés alatt működtek az orbáni idők alatt. Simicska – aki deklarálta, hogy az Orbán elleni bosszú vezérli, ennek szolgálatába állítja erőforrásait – miközben tehetetlenül nézte építőcégeinek és más érdekeltségeinek drámai visszaesését, végig kitartott médiái mellett és finanszírozta azokat úgy is, hogy állami reklámbevételekre rég nem számíthat. Minden egyes lépése mögött nyers politikai motiváció húzódik. Az Index függetlensége jelenleg az ő stratégiai elképzeléseinek függvénye.

Simicska Lajos több alkalommal megüzente a szereplőknek, hogy a Jobbikban látja az Orbán-korszaknak véget vetni képes politikai erőt, és kész tenni is a sikerükért. Hogy ebben szán-e szerepet az Indexnek, ha igen, gyakorol-e nyomást, és ha gyakorol, arra miként reagál a szerkesztőség, az már csak a keménynek ígérkező kampány hevében derülhet ki.

A cikk megírásában közreműködött: Magyar Péter.

Címlap feletti grafika és címlapkép: Tbg.